

d) 15% — w stosunku do sumy odległości w kilometrach poszczególnych gorzelni danego województwa od najbliższej towarowej stacji kolei żelaznej normalno-torowej, przyczem 1 kilometr szosy, bruku lub kolejki dojazdowej (wąskotorowej) przyjmuje się za 1 km., zaś jeden kilometr polnej drogi przyjmuje się za 2 km.;

e) 10% — w stosunku do sumy odległości w kilometrach poszczególnych gorzelni danego województwa od większego miasta lub ośrodka przemysłowego. Do obliczenia przyjmuje się odległość najwyższej do 30 kilometrów od miasta, liczącego ponad 20 000 mieszkańców, lub ośrodka przemysłowego. Odległość ponad 30 km. przyjmuje się za 30 km. Drogi boczne oblicza się podwójnie jak w punkcie d). Dla ustalenia liczby mieszkańców miarodajne są dane powszechnego spisu ludności, dokonanego przez Główny Urząd Statystyczny w 1921 roku, lub ewentualnie późniejsze urzędowe spisy lokalne;

f) 5% — w stosunku do sumy odległości w kilometrach poszczególnych gorzelni danego województwa od najbliższych cukrowni zdolnych do ruchu. Do obliczenia przyjmuje się odległość najwyższej 50 km. dla każdej gorzelni i cukrowni; odległość ponad 50 km. przyjmuje się za 50 km.;

g) 5% — w stosunku do sumy odległości w kilometrach poszczególnych gorzelni danego województwa od krochmalni zdolnej do ruchu i do przerabiania obcych ziemniaków. Najwyższą odległość przyjmuje się jak w punkcie f).

Uwaga: O ile oddalenie wszystkich poszczególnych gorzelni danego województwa od najbliższej cukrowni lub krochmalni przekracza 50 km., czynników tych wogóle nie bierze się pod uwagę i przeznaczony na ten cel ilości prawa odpędu dzieli się w stosunku do prawa odpędu poszczególnych gorzelni, obliczonego bez uwzględnienia jednego lub obydwóch powyższych czynników.

h) 10% — w stosunku do jakości gleby. Do obliczenia przyjmuje się przeciętny obszar uprawy ziemniaków w ostatnim trzechleciu w każdym gospodarstwie połączonym z gorzelnią. Obszar ten winien być ustalony w hektarach, o ile możliwości na podstawie ksiąg danego majątku i poświadczony przez władze administracyjne lub władze skarbowe I instancji. Przypadające na ten czynnik wojewódzkie prawo odpędu dzieli się w stosunku do sumy hektarów obszaru plantacji ziemniaków we wszystkich majątkach połączonych z gorzelniami w danym województwie.

Uwaga: 1) W razie zmniejszenia się w ciągu ostatniego trzechlecia ogólnego obszaru majątku połączonego z gorzelnią wskutek parcelacji, lub częściowego wyzbycia się, powodującego zmniejszenie się plantacji ziemniaków, należy przyjmować do obliczenia jedynie przeciętny zmniejszony obszar plantacji ziemniaków;

2) w razie niemożności ustalenia za dany rok obszaru plantacji ziemniaków, lub w razie uzasadnionej wątpliwości — należy przyjąć dla danego majątku obszar plantacji ziemniaków w takim stosunku do ogólnego obszaru ziemi ornej tego majątku, w jakim pozostają do siebie obszar uprawy ziemniaków wszystkich razem majątków gorzelniczych i ogólny

obszar ziemi ornej tych majątków w danym województwie. Łąk i pastwisk w tem obliczeniu nie uwzględnia się.

W powyższy sposób otrzymuje się dla każdego z czynników stały współczynnik jednostkowy, oznaczający ilość hektolitrow prawa odpędu przypadającą: na 1 ha obszaru ziemi ornej (punkt a); na 1 hl przeciętnego odpędu w ostatnim trzechleciu (punkt b); na 1 hl pojemności kadzi fermentacyjnych (punkt c); na 1 km. odległości od stacji kolejowej (punkt d); i t. d. Mnożąc liczby wyrażające dane dla każdej gorzelni (obszar ziemi ornej, przeciętny odpęd, pojemność kadzi fermentacyjnych, odległość od stacji kolejowej i t. d.) przez odpowiedni współczynnik otrzymuje się część prawa odpędu gorzelni, odpowiadającą danemu czynnikowi. Otrzymane dla każdej gorzelni ilości hektolitrow 100° składają się w sumie na prawo odpędu tej gorzelni.

Ponieważ prawo odpędu gorzelni rolniczej nie może przekraczać 1600 hl 100°, przeto wypadające z obliczenia nadwyżki ponad 1600 hl należy podzielić pomiędzy pozostałe gorzelnie w stosunku do ich prawa odpędu.

Gdyby dla niektórych gorzelni wypadło z obliczenia prawo odpędu mniejsze, aniżeli 300 hl, natenczas z ewentualnych nadwyżek ponad 1600 hl należy przede wszystkim uzupełnić to prawo odpędu do 300 hl. O ile nadwyżek takich niema lub ich nie wystarcza, należy proporcjonalnie zmniejszyć prawo odpędu pozostałych gorzelni.

Do przydziału minimum 300 hl jest uprawniona każda gorzelnia, o ile uprawia ziemniaki w ilości wystarczającej do wyprodukowania 300 hl 100° spirytusu. W razie wątpliwości należy postąpić w myśl § 84 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556).

340.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 26 kwietnia 1929 r.

w sprawie zwrotu cła przy wywozie ryżu wyluszczonego polerowanego oraz produktów ryżowych.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę ryżu wyluszczonego polerowanego, mąki ryżowej wszelkich gatunków, gryssiku oraz pudru ryżowego zezwala się na zwrot cła uiszczanego za sprowadzony z zagranicy ryż wyluskany lecz w błoncie, według następującej normy:

za 100 kg. ryżu wyluszczonego polerowanego, mąki ryżowej wszelkich gatunków, gryssiku oraz pudru ryżowego Zł. 0.56

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznią się zapomocą kwitów wywozowych, wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczenia należności celnych za wszelkie towary sprowadzane z zagranicy w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu i obowiązuje aż do odwołania. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 3 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 728).

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

341.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 maja 1929 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1929 r. w sprawie poboru w okresie od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. nadzwyczajnego 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych.

Na zasadzie art. 10 i 12 ustawy skarbowej z dnia 25 marca 1929 r. na okres od 1 kwietnia 1929 r. do

31 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 183) zarządzam co następuje:

§ 1. Nadzwyczajny 10% dodatek do niektórych podatków i opłat stemplowych, ustanowiony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 272) nie będzie pobierany do podatku od kapitałów i rent uiszczanego poczynając od 1 lipca 1929 r.

Należności z tytułu podatku od kapitałów i rent, które w dniu 30 czerwca 1929 r. będą stanowiły zaległość, zostaną pobrane po 30 czerwca 1929 r. łącznie z nadzwyczajnym 10%-owym dodatkiem.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

342.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA REFORM ROLNYCH

z dnia 24 maja 1929 r.

w sprawie zniesienia Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Turku.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się Powiatowy Urząd Ziemski w Turku.

§ 2. Włącza się powiat turecki do właściwości terytorjalnej Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Kole.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*